

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/30/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200068
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8017200068.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu MUDr. Q. M., bytom E. XXXX/X, XXX XX B., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 59154-2/2016-BA z 14.12.2016, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2017, č.k. 4Sa/2/2017-59, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. novembra 2017, č.k. 4Sa/2/2017-59, zrušil rozhodnutie žalovanej č. 59154-2/2016-BA z 14.12.2016 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“), vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.
2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné č. 700-67/2016, 22461-3/22016-HE zo 04.08.2016, ktorým pobočka rozhodla, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe (SZČO) nezaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie dňa 31. októbra 2005, ale zaniklo dňa 30. júna 2007.
3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom nevysporiadala s odvolacou námietkou žalobcu proti rozhodnutiu pobočky Humenné, v ktorom žalobca poukázal, že licencia L1A je dokladom o odbornej spôsobilosti, nie povolením, na základe ktorého je možné dosahovať zdaniteľný príjem ako SZČO. Krajský súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, že na zaradenie fyzickej osoby do pozície SZČO na účely povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia nepostačuje iba prekročenie, resp. neprekročenie zákonom stanovenej hranice príjmu, ale je nevyhnutné, aby boli súčasne splnené aj ďalšie podmienky, a to najmä podmienka, že v rozhodnom čase musí existovať aj samotné oprávnenie na dosahovanie príjmu z podnikania alebo príjmu z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa zákona o dani z príjmov a zároveň subjekt musí byť registrovaný aj na príslušnom daňovom úrade na dosahovanie takýchto príjmov.

4. K námietke žalobcu, že pobočka ako prvostupňový správny orgán žalobcovi neoznámila začatie nedávkového konania správny súd dáva do pozornosti, že síce žiadne ustanovenia zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení neukladá sociálnej poisťovni takýto procesný úkon vykonať, avšak podľa názoru súdu v zmysle § 195 ods. 1 zákona tak pobočka môže konať iba za predpokladu, že má dostatok podkladov na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Správny súd je toho názoru, že oznámenie úmyslu začať nedávkové konanie z vlastného podnetu pobočky by na rýchlosť a efektívnosť jej konania nemal vplyv. Práve naopak, pobočka by sa v rámci konania mohla vyrovnávať s námietkami účastníka administratívneho konania, čím by sa v mnohých prípadoch predišlo odvolaciemu konaniu.

5. Rozsudok krajského súdu napadla žalovaná (sťažovateľka) kasačnou sťažnosťou, v ktorej namietala právne posúdenie veci krajským súdom. Uviedla, že držiteľ licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe L1A vydananej podľa § 68 ods. 1 písm. a) zákona č. 578/2004 Z.z. je oprávnený priamo vykonávať zdravotnícke povolanie a poskytovať zdravotnú starostlivosť. Ďalej uviedla, že registrácia podľa osobitného predpisu v súvislosti so zárobkovou činnosťou bola rozhodujúca pre nadobudnutie postavenia SZČO až v období od 01.01.2011 do 30.06.2014. Sťažovateľka naďalej zastáva právny názor, že žalobca aj po 31.10.2005 spĺňal definíciu SZČO podľa § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z., pretože bol držiteľom oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu (t.j. licencie na výkon samostatne zdravotníckej praxe v povolani lekárov). V súvislosti so skutočnosťou, že žalobca od 1. novembra 2005 vykonáva zdravotnícku činnosť ako zamestnanec žalovaná uviedla, že zákon o sociálnom poistení nevyklučuje súbeh poistení. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžsk/30/2018 zo dňa 28.10.2019 bolo konanie v predmetnej veci prerušené do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019, pretože v tomto konaní sa riešili otázky, ktoré mohli mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu.

7. Dňa 24.11.2020 Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019 rozhodol rozsudkom o zamietnutí kasačnej sťažnosti, v dôsledku čoho odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9Sžsk/30/2018 prerušené, a z tohto dôvodu Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 9Sžsk/30/2018 zo dňa 03.12.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní.

8. Medzičasom bola proti rozhodnutiu Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 podaná ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR.

9. Podľa § 100 ods. 2, písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

10. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu, kasačný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP a konanie v danej veci opätovne prerušil.

11. Podľa § 100 ods. 3 SSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.